

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2013. MÁJUS XXIV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

Mikszáth Kálmán: Az anya szerelme

Imádkozzatok! Nagy veszedelem fenyeget. A legrettenetesebb ellenség a – kolera. A halál fekete álarcban. Ne fussatok! Maradjatok veszteg; itt nincs menekülés. A halál ez egyszer fölülmúlta önmagát leleményességben, midőn fegyvert választott. Egy fegyver, mely önmagától hatol be a testbe, mely elől ki nem térhatsz, melyet felkeresel, melyre minden szempillantásban vágyol, melyért magad nyúlsz esengve, pedig tudod, hogy megölné; egy fegyver, melyet csókolsz és miközben csókolsz, meghalsz a csókjától. A halál fegyvere most a – levegő.

A jóltevő elem megtagadja magát, megbánja nemes életadó hivatását, s kiket eddig táplált, siet megölni az embereket. A leghatalmasabb elem, a legnagyobb úr haragszik. Reszketsetek! Mindent elborító szárnya sötétben ereszkedik alá imádkozzatok!

A lélekharang egyre szól a kis falu tornyában. Hogy még van, aki húzza! Aki hallgassa, már olyan alig van.

Koporsó koporsót követ, de nincs halotti kíséret. Nem maradt már senki kíséretnek. Pap sincs már, aki temessen: maholnap meghal az utolsó ember is, és adja isten, hogy az a sírásó legyen; legalább nem marad temetetlen a többi. Ő most a legszükségesebb tisztviselő.

Mindennap egy nagy sírt ás, s az mindennap megtelik halottakkal. Az öreg sírásó már ki is számította, hogyha ez így tart, akkor mához egy hétre éppen kész lesz az egész faluval...

Talán már jobb is volna úgy. Akkor legalább meghalhat ő is. Szépen megássza a maga sírját a nyolcadik napon, aztán leteszi az ásót és kapát, magára reteszeli a temető ajtaját belülről, úgysem jön már ezután ide senki, sem új lakónak, sem rokonlátogatásba; itt lesz már akkor mához egy hétre az egész falu.

Este van, aratás ideje. A naptár így mutatja; de azért még sincs aratás. Aratók dala nem hangzik, a megért kalászkokat csodálkozva lóbázza a lomhán mozduló szellő, még sose volt neki ilyen megengedve, peregetteti is belőlük játszi dévajssággal az izmos búzaszemeket. Ő öröklő a mezők gyümölcseit a haldokló emberektől s mutatja, hogy beválik tékozló örökösnek.

Ő az örökös, ő a gyilkos, ő hordja szét a rettenetes betegséget vidékről vidékre.

A kis falu egészen csendes, gyertyák nem gyúlnak minden ablakban. Sok háznak nincs már lakója, azért sötét; sok házban, ahol gyertyavilág látszik, a ravatal szomorú pompája

Glatz Oszkár: Anya gyermekével, 1922

az. Csak elvéve tűnik fel egy-egy megtört alak az utcán; amint a sövények mellett bújva siet. Mindenki siet. Siet – meghalni.

Két ember találkozik az utcán szembe. Meg sem szólítják egymást, pedig jó barátok és már nem találkoztak napok óta. Szerették egymást, elválhatlanok voltak s most elmennek anélkül, hogy üdvözlötlet váltanának. A kétségbeesés megszabadít attól, hogy emlékezzünk. Ők nem emlékeznek most egymásra.

– Hol jártál? – kérdi, mikor már messze elhagyta az egyik a másikat.

Az előbb meggondolja, érdemes-e az embernek felnyitni a száját, s csak azután feleli tompa síri hangon:

– Az asztalosnál. Hát te hova sietsz?

– Az asztaloshoz.

– Ne menj. Meghalt már az is tegnap.

Az ember visszafordul, és szóvaltanul megy a másik után. Nem kérdezik, ki miért keresé az asztalost. Tudják, hogy koporsóra van szükség. Azt sem kérdezik, kinek a számára. Hát nem mindegy az, akárkinek? Nem kíváncsi már senki.

HETEDIK KÜRTSZÓ

Botránkozásaink

Korunk „jóérzésű polgára” imád sértett gyerekként viselkedni. Fontosnak érzi magát, ha okot talál valaki(k) ellenében, mint akár János és Jakab, amikor a samaritánus faluban nem fogadják be őket (Lk 9,51-56). Fontosnak érzi magát, ha akár csak verbális szinten, de ítélhet. A ma élő ember amolyan trend-ostromló kielégülése ez, ahogyan igyekszünk felfelé kapaszkodni. Sok-sok – lefelé történő – rugódzás árán.

Jakab és János nem veszik észre magukat, Jézus szinte rájuk legyint – mintha csak magunkat hallanánk: nem vagy magadnál! A középkor egyháza hasonlóképp „vezeti le” botránkozásait: tüzek szállnak és lobbannak, valahogy senkit sem érdekel az Isten Fiának célja: az ember lelkének megtartása (Lk 9,56).

A modern kor „jóérzésű polgára” másképp dolgozik, humánusabban botránkozik. S szinte észre sem veszi, hogy az egyengondolkodás sablonába kényszerít. Előbb önmagát, majd mindenki mást, s onnan tekintet kifelé az elveszett világon, az aktuális samaritánus falun sajnálkozva. Égő gyufával a kezében.

Imádkunk botránkozni. A megkeresett és felnagyított különbséget világgá kürtölni, a karaktergyilkosság eszközével letaglózni, el-tüntetni azt, aki nem fogad be minket, aki más úton jár, másképp gondolkodik, akit hiába győzködünk. Vagy egyszerűen útban van.

Megfigyeltük-e már: a másokkal foglalkozó kommunikációnk jelentős részében valakit (folyton azért) reszelünk, mert nem olyan, mint mi; mert gondolkodása, életmódja, tudása, stb. kisebb vagy nagyobb mértékben eltér a miénktől. Mert akarva vagy akaratlan nehézségei vannak. Érdekes, amit Bonhoeffer javasol ez ügyben: „Meg kell tanulnunk, hogy embereket ne annak alapján ítéljük meg, amit tesznek vagy amit elmulasztanak megtenni, hanem annak alapján, amit elszenvednek.”

S ezzel már vissza is tér(het)ünk a jézusi útra, azt látva, akit Ő is: az elesett embert, akit Ő nem büntetni, de menteni akar. Megtartani. Felemelni. Életet adni. Kissé életidegen, életunt kifejezései ezek a huszonegyedik század emberének.

Ei kellene tán' jussunk egyszer a lelki érettség azon fokára, amikor a magatartásban is hordozzuk az evangéliumot (Csúry István), amikor nem a savanyú idősebb testvér megvető pillantásait utánozva fogadjuk a

FÁBIÁN TIBOR

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

A Lélek csendje /2. Szüntelen imádkoztatok /4. Műemléktemplomaink /5.

A Lélek csendje

„És világosítsa meg értelmek szeméit, hogy tudhassátok... mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, amelyet megmutatott a Krisztusban, amikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára, a mennyekben.” (Ef 1,18-20)

Pál hálát ad az efézusi keresztyénekért, Krisztusban hisznek, szeretik egymást. Könyörög értük, hogy értelmükkel is egyre többet „lássanak”.

Pál szeretné, ha értelmükkel is értelmeznék a Krisztus-történetet, szeretné, hogy gondolataik szintjén is „lássák”, fogalmazzák meg a Krisztusban megmutatott isteni erőt, az összefüggést Isten hatalma és Krisztus feltámasztása és mennybevitelének között.

Azt lásd abban, hogy Jézus most Istennek jobbján ül, hogy Isten Őt a legnagyobb tisztségbe emelte, a legnagyobb tiszteletben részesítette, s így Ő gyakorolja a végrehajtói hatalmat is.

Aki nem akarja látni, hogy Krisztus él, hogy Ő a mennyben közbenjárónk, az erőtelen lelkű, isteni erő nélkül élő ember marad. Aki nem hiszi, hogy Krisztus most is Őr, akit Isten a maga jobbára ültetett, aki nem hiszi, hogy maga az Atya Isten trónjára vitte feltámasztott Fiát, az nem hiszi azt, hogy Isten munkálkodik, Fia által hatalmasan cselekedett és cselekszik.

Isten erőt akar adni neked, lelkedet is erősíteni akarja. Próbáld értelemmel is „látni” Krisztust, próbáld érteni, hogy feltámasztása és mennybevitelének Isten hatalmas cselekedetét, Isten erejét jelenti. Értelmezd minél mélyebben, értsd meg eszeddel a feltámasztást, mennybemenetelt, és lelkeddel „látni” fogsz, s miközben egyre tisztábban látsz majd, anélkül inkább kapsz erőt, isteni erőt.

JUHÁSZ GYULA

Föltámadás után

*Negyven napig még a földön maradt
És nézte az elmúló tájakat.*

*És mondta: Ez Jordán, ez Golgota.
Itt verejték volt és emitt csoda.*

*És nézte, hogy a játszó gyermekek
Homokba írnak nagy keresztek.*

*És nézte, hogy a sírján csendesen
Megnő a fű és borostyán terem.*

*Aztán megállt a Tábor tetején.
Oly könnyű volt a szíve, mint a fény.*

*Mint pelyhet, érezte az életet
És derűsen és némán mennybe ment.*

Olvasd, tanulmányozd a Szentírást, egyre többet és egyre tisztábban fogsz látni, érteni és látni fogod a helyes irányt, a célra vezető utakat, módokat.

„Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely nevezetetik nemcsak e világon, hanem a következőben is: és mindeneket vetett az Ő lábai alá.” (Ef 1,21-22a)

Pál apostol világosan fogalmaz: Jézus Krisztus Őr, mindenek fölött ül Istennek jobbján.

Az, hogy Jézus Krisztus mindenek fölött van, mindenki „lábai” alá vetetett e földi és

Giotto: Jézus mennybemenetele

a láthatatlan világban azt jelenti, hogy Jézus ellenségei is, a gonoszok is, a látható és láthatatlan világ teremtményei, az angyalok, az emberek, mind-mind Jézushoz tartoznak és Jézus uralma, fősége alatt vannak.

Jézus Krisztus ellenségei kivétel nélkül Jézus alattvalói. A földi világ minden vezetője Krisztustól kapott kormányzói és végrehajtói hatalmat, egy bizonyos időre, jól meghatározott küldetéssel, feladattal.

A hatalommal felruházott emberek, a tisztségbe emelt emberek, a Krisztus-elleneségek hatalma nem abszolút hatalom és nem is az önkényre, a korlátlanságra adott hatalom. Krisztus a maga hatalmát azért ossza meg egy-egy tisztséget viselő és hatalomba emelt emberrel, hogy Őt képviselje, az Ő nevében a hatóságok megteremtsek, megőrizték, biztosítsák és továbbadják

a közzét, az Isten szerinti jót és az Isten szerinti jó rendet.

Krisztus végleg legyőzte a Sátánt, ezért csak addig cselekedhet és azokat mozgathatja, ameddig és akiben megengedte neki az Őr. A földi hatalmasságok is csak addig maradnak hatalmon, míg az Őr azt megengedi nekik.

Jézus sohasem engedi meg cél nélkül valakinek, valakiknek a kormányzói és végrehajtói hatalmat gyakorolni. Még a Krisztus-ellenesek hatalommal való felruházása és az azzal járó gyakorlat sincs véletlenül, minden az Őr felügyelete alatt történik, a hatalom alá vetettek lelki javára.

„és Őt tette mindeneknek fölötté az anyaszentegyháznak fejévé, mely az Ő teste, teljessége Őneki, aki mindeneket betölt mindenekkel.” (Ef 1,22b-23)

Pál apostol világosan ír: Jézus Krisztus nem csak a világmindenség fölött Őr, nem csak minden teremtmény Ura, de az anyaszentegyház Ura is. A világmindenségnek és az anyaszentegyháznak közös feje van, azaz Isten Jézust rendelte úgy az univerzum fölé, mint az anyaszentegyház fölé.

Az egyház mindig Krisztus teste, tehát az egyháznak csak Krisztus a feje. Isten betölti Krisztust az Ő hatalmával, erejével, dicsőségével, Krisztus pedig, mint fej, mint fő (a fő a magyar nyelvben forrást is jelent), mint az egyház Ura az ő testét, azaz egyházát betölti erejével, hatalmával, dicsőségével.

Áldozócsüdtörtők, Urunk mennybemenetelének (mennybevitelének) ünnepe tehát egyházunk Urának, Jézus Őr-voltának ünnepe. Ez a piros betűs ünnep emlékezteti a keresztyén egyházat arra, hogy csak Jézus az ő feje, a hatalom, erő és dicsőség forrása, egyedül Ő a világmindenség igazi Ura, Ő az Istenből tisztelt személy.

Jézus mindenki felett fej/fő volta készítse arra a gyülekezetet, hogy Krisztus testként éljen. A gyülekezet minden tagja tudatosan úgy végezze feladatát közösségében, mint aki tagja a testnek, mint aki láncszem egy jól működő élő szervezetben, az egyetlen egy fej/fő irányítása alatt, összefogó ereje által, az Őr előjáróként való követeése által.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

haza: a templomba vetődő tékozlót. Mint, aki „már nem is érti a világban tévelygő testvére kérdéseit, jajkiáltását, provokációját, nem érti és fél tőle” (Tóth Sára).

Amikor nem zordan vizsgáztatni akarjuk a tétova, kusza, zavaros gondolatokat megfogalmazó istenkeresőt. Amikor végre nem az indokokat keressük, hogy miért nem segítünk a másikon (elissza, nem érdemli meg, stb. – milyen ér-

dekes: Jézus éppen ezen indokok mentén akar megtartani...).

Jakab és János mai kifejezéssel „felkapják a vizet”, de haragjuk felett győzedelmeskedik a Jézus iránti ragaszkodás és szeretet. A krisztusi tekintély új utat kínál, amely Isten szeretetéből táplálkozik, s amely emberi szemmel és ésszel irracionális és megfoghatatlan. Ennek nyomán felhagynak a botránkozásból születő gyújtogatás ítéletével, még akkor is, ha tán' nem egészen értik a Mestert. Ha lelkükben még ott füstölögnek is a költőfejedelem által megénekelt rözse-dalok. „Füstöse, furcsák, búsak, bíborak” (Ady).

Koltó és Apahegy közös ünneplése

Minden magyar nemzeti ünnepét Koltón, közel két évtizede vendégyülekezettel közösen tartjuk. Néhány éve igyekszünk olyan kis lélekszámú gyülekezetet meghívni egyházmegyénk-ből, akiknek élményszámba mehet mindaz, ami ezen a napon falunkban történik.

Nyilván erre nekünk lehetőséget ad a hely szelleme. Itt van eltemetve falunk egykori kegyura, gróf Teleki Sándor, a 48/49-es szabadságharc „vitéz bajnoka”. Petőfi Sándor, a forradalom költője és mártírja, saját bevallása szerint is életének legboldogabb napjait itt töltötte. Szabó Lajos lelkipásztor, aki 21 évesen ragadott fegyvert a szabadságért, itt szolgált 52 évet. Sírja Teleki Sándoréval együtt szerepel a forradalom kegyhelyeinek listáján.

Nos, ilyen történelmi háttérrel szent kötelességünk az emlékezetet folyamatosan ébren tartani. Különbösen erre nézve igei parancsunk is van: „emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr” (5Móz 8,2). Igen, jó és balsors között minket is a történelem Ura hordozott mind a mai napig. S ami csodálatos ebben, hogy a bukások után mindig jött a felemelkedés lehetősége. Március idusát Döbrentei Kornél is bizonyára ezért határozta meg így: „1848. március 15-e a magyarság fejfelemelésének ünnepe.”

Ezeket a gondolatokat és érzéseket élhette meg Koltón az apahegyi, alig 150 lelkes gyülekezet 27 fős kis csoportja, idősök és fiatalok. Boga Árpád szolgatárs ígéhirdetése után, fiataljai alkalomhoz illő műsort mutattak be. A szoborparkban történt koszorúzást követően a koltói fiatalok szolgál-

Apahegyi vendégeivel közösen ünnepelt a koltói gyülekezet

tak ünnepi műsorral a szabadtéri színpadon. Végül legényeink lovasbandériuma, s népviseletbe öltözött ifjaink vezették fel vendégeinket a temetőig, ahol a gróf és a lelkipásztor sírján elhelyeztük a kegyelet virágait. A verőfényes, de hideg, csipős nap csendesen délutánba hajlott, amikor kórusunk tagjai fehér asztal mellé invitálták vendégeinket, viszonzva ezzel az apahegyiek elmúlt évi vendégszeretét.

Isten neve áldassék az ünnepi együttlé-
tért s az emlékezés lehetőségéért.

VARGA KÁROLY

Az apahegyi fiatalok ünnepi műsora

TAVASZY SÁNDOR

Mécsvilág

Lobogj fel, láng,
ezernyi mécses lángja,
ojts tiszta fényt
a zord, kietlen, gyilkos éjszakába.
A hó fölött
lobogj a messiási égre
s a Szent Magas
örök honából hullj örökkön égve.

Fényzárpor kell
ezernyi csöppnyi fényből,
jószándékból,
mézédés csókú anyák hű szeméből,
a mennyekből
özönlő napsugárból,
jó testvérek
felénk sugárzó boldog-szép arcából...
Mosolygó fény,
Mely átjárja a Földet
s minden szívet
újult reménnyel tölt és tündököltet.

Szép mécsvilág,
halklángú béke-forrás,
szobánk ölen
jó lelki fürdő, tiszta és zsolozsmás,
égy, mécses, égy,
te szentelt láng, te zengő,
ki néma vagy,
de muzsikálsz és csilingelsz,

mint csöppnyi aranycsengő!
Égy, és dalolj
a boldog Emberségről,
szebb életéről
s a jó halálról, amely egyszer áttör
minden homályt
s míg visszaömlünk röggé,
lelkünk, a láng
az Úrhoz illan
s hozzáforrva izzik mindörökké.

1942

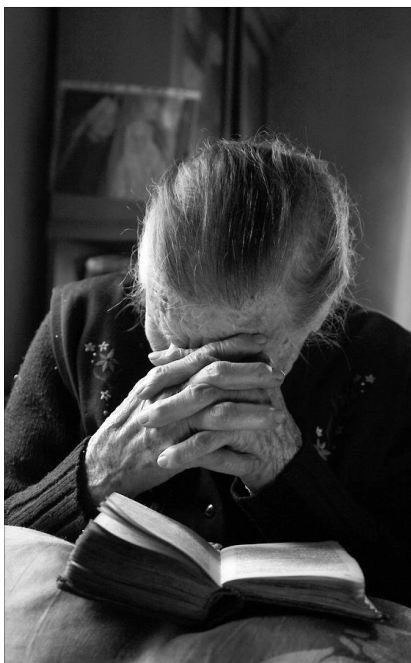
POSTALÁDA. Máthé László, Laci bátyám el-
távozásának híre e verset juttatta eszembe.
Ő olyan volt, mint a mécses. Igével világított
az egész Belényesi-medencében, és még a
határon túl is. E verssel búcsúzunk tőle, ba-
ráta, ismerősei nevében.

BELÉNYESI GYÖNGYVÉR, BELÉNYES

Szüntelen imádkozzatok...

A nagyváradi-rogériuszi református gyülekezetben a március 10–17. közötti napok hozták el az egyetemes keresztyén imahét hitet erősítő, szívet bátorító alkalmait. Nyolc napon át vendég-igehirdetők bizonyágtétele vezette be a gyülekezet közös imádságának, immár hosszú évek óta meghonosodott sép gyakorlatát.

A gyülekezet imaheti közösségi szolgálatának bizonyára sajátos színfoltja, hogy az istentiszteletre, imaalkalomra érkezők, már otthon lejegyzett imaszöveggel jönnek, és a szószéki szolgálatok elhangzása után a gyülekezet lelkipásztora egyenként olvassa fel

Fekete Réka: Ima

azokat az imamegyilatkozásokat, melyeket a presbitérium a gyülekezet tagjaitól összegyűjtött.

Hogy mi is valójában az imádság, illetve az imádkozás, arra számos napvilágot látott feleletet ismerünk. Református hitvallási irataink, így az ez évben 450. évfordulójához érkezett Heidelbergi Káté tanítása is megmaradt emlékezetünk mélyén, miszerint az imádság az Istennek járó keresztyén hálaadás kiváltképpen való része, tehát hitben való járásunk-életünk gerince, veleje. A fenti kérdésre emellett újabb kori meghatározások is születtek, miszerint az imádkozás az emberi lélek lélegzetvétele. Amint nem lehet életben maradni lélegzetvétel nélkül, úgy nem lehetséges Istennek tetsző, elmélyült keresztyén életet sem élni az Isten Igéje és Szentlelke kínálta lélegzetvétel nélkül sem. Pál apostol nem véletlenül figyelmezteti a thesszalónikai gyülekezet tagjait, hogy életük szüntelen imádkozással ötvöződjék. (1Thessz 5,17)

Az ez évi gyülekezeti imaalkalmak során mintegy 250 benyújtott és a gyülekezet előtt felolvasott imádság erősítette bennünk a felismerést, hogy a hirdetett Ige bennünket tanít, vigasztal, bátorít, és ami ugyancsak fontos: lélekből fakadó válasza sarkall. Ezeknek az elhangzott imádságoknak az igazi címzettje az örökkévaló Isten és Fia, az Úr Jézus Krisztus, de talán szabad azt hinned és vallanunk, hogy ezek az imádságok mindnyájunk támogatását is szolgálták és szolgálják gyakran meggyengülő útjainkon.

Összegezve lássuk, hogy milyen lelki javak birtokába juthattunk e mostani imaalkalmak bizonyágtételei nyomán. Bár szerényebb mértékben, de a benyújtott imádságokban ígére támaszkodó vallástételek is megfogalmazódtak. E tömör vallomások az örökkévaló Istenbe és Fiába vetett megtartó hitről tesznek bizonyágot. Szabad remélnünk, hogy e vallástételek hangja az elkövetkezendő időkben megerősödik és hitet támasztó erővé válik.

Imádkozóink belső lelki világát a kérések és a megnyert javakért elhangzó hálaadás tölti ki. Lássuk, milyen belső lelki világ tárul fel gyülekezetünk életéből imádságaink kéréseit, illetve hálaadását elemezve.

A kérések. Az imádkozók nagyobb része testi egészséget, boldogságot kér Istentől és az Úr Jézus Krisztustól. Fontos része a jelzett imádságoknak a betegségből való gyógyulásért történő könyörgés, egy-egy nehéznek mutatózó műtét sikeréért történő esdeklés. Igen figyelemre méltó imádkozóink kéréseinek az a része, amely során a lelki egészség elnyeréséért viaskodnak Istenükkel, olykor-olykor nem is csak magukért, hanem gyermekükért, házastársukért, unokáikért. Megindító volt hallgatni azokat a könyörgéseket, melyek során az imádkozók a belenyugvás és a türelem gyakorlására kértek mennyei segítséget. Szívet szorongatónak tekinthetjük azokat az asszonyi kéréseket, melyek során az eddig elmaradt gyermekáldásért zörgetnek Isten szívének ajtaján. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az imádkozók könyörgésében helyt kapott az igehirdető vendégekért, az orvosokért, az egyház elöljáróiért való könyörgés is.

A hálaadás. A tárgyilagosság mérlegére helyezve az elhangzott imádságokat, azt kell mondanunk, hogy a hálaadás lelki mozdulata mintegy harmada csak a kérések özőnének. Köszönet hangzik el a megnyert gyógyulásért, a szerencsés hazaérkezésért, a fiak és az unokák életéért, és több imádkozó tartotta áldásnak, hogy az imahét ajándékaiban részesülhetett.

Az ez évben Istenből gyülekezeteinknek ajándékozott imaalkalmak – hisszük – nem befejeződtek, hanem arra adtak mennyei

A rogériuszi imahét hitet erősítő, szívet bátorító alkalmakat tartalmazott

indíttatást, hogy az apostoli szüntelen imádkozást mindennapi lelki eledelünké tegyük, hiszen ezáltal kapcsolhatunk be abba a mennyei lelki áramkörbe, amely életünket igazabbá és teljesebbé teszi.

A lelki feladat marad: Szüntelenül imádkozzunk! (Hajó – gyülekezeti lap)

ZSIGMOND JÓZSEF ny. lelkipásztor

SZABOLCSKA MIHÁLY

Édesanyánk

*Mikor egy-egy romlott,
semmi embert láttok:
Aki magának is,
Másnak is csak átok,
Akinek soh' sincs egy
Tiszta indulatja:
– Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja...*

*Ha sors egy olyan
Nagy úrral hoz össze,
Akitől akár egy
Világ dőlhet össze,
De jaj föl nem éri,
De könny meg nem hatja:
– Sirassátok meg szegényt, mert
Nem volt édesanyja...*

*S ha mikor a szívünk,
Megtelik jószággal,
A szemünk könnyüvel,
Lelkünk imádsággal,
Mikor egy-egy nemes
Tettet visziünk végbe:
Csokoljuk meg édesanyánk
Lába nyomát érte!*

Műemléktemplomok a Partiumban (12.)

Gondos kivitelű kőfaragványai az egyszerű, kisméretű **keceli** templomot kiemelik a későgótika falusi építkezéseinek köréből. A saroktámpilléres, síkmennyezetes hajóhoz kissé ferde tengelyállású, a nyolcszög öt oldalával záródó szentély csatlakozik. Egykori sekrestyéjéről a két derékszögben álló északi támpillér és az élszedett, szemöldökgyámos sekrestyeajtó tanúskodik. A déli homlokzat háromszatátú hajóablakainak és a szentély kétoszlatú ablakainak mérműi a félkör és a csúcsív, illetve a különböző állású halhólyagok kombinációjából állnak.

Egyszerű élszedéses, csúcsíves a nyugati kapu, a mélyen tagolt, csavart kanellúrájú, gyűrűs lábazatos szemöldökgyámos déli kapu viszont profiláthatásokban gazdag. A falusi templomok esetében többnyire egyszerű diadalív is gazdagon díszített. Konzoljai eredetileg fából faragott diadalívkereszt alátámasztására szolgáltak. A szentély csillagboltozata félnyolcszögű falpillérekre metsződik, melyeket változatosan tagolt gyámok tartanak. Értékes darabja a szentélynek az északi falban levő töredezett szentségtartó: konzolján egyeneszáródású fülke foglal helyet, melyet kúszólevelekkel, illetve keresztvirággal díszített számrhátíves vimperga zár le. Orommezejét későgótikus vakmérmű tölti ki, két oldalát pedig gyémántmetszésű, gyűrűs talapzaton álló fiálék keretelik. A templom felépítésében a falu kegyura, Geréb László erdélyi püspök játszott szerepet.

Az épületet 2002-ben állították helyre, de sajnos alapos kutatás előtte nem történt.

A menyői szószék (Fotó: Harangszó képtárház)

A szilágycsehi református templom. Jobbra a parókia épülete

A kirvai dombok közé bújva a Szilágycsehi Református Templom Dészházával átellenes mellékvölgyében fekvő **Menyő** falu kicsiny templomának hajóját délről két csúcsíves, provinciális mérműdíszes ablak világítja meg. Szentélye a nyolcszög öt oldalával záródó, sarkait – a délkeleti kivételével – támpillérek erősítik. Déli falát csúcsíves, zárófalát körablak töri át, famennyezete a hajóhoz hasonlóan kazettás. Diadalíve csúcsíves. A hajó és a szentély közti építési fáziskülönbséget jelez a fő-tengelyeik közti 1,3 m-es eltérés. Falkutatás nélkül azonban nem lehet pontosítani, hogy ez milyen építéstörténeti körülmény eredménye.

1887-ben Kolbenheyer Viktor új sokszögű szentélyt illetve neogót tornyot tervezett a nyugati homlokzatra, a kivitelezésre azonban nem került sor. A nyugati homlokzat előtt XVIII. századi fa harangláb áll.

A szerény középkori struktúrába menyői Dészházy István rendelkezésére kerültek Jagelló-kori reneszánsz művészetünk elsőrangú alkotásai: a nyugati kapu, a diadalív külső homloklalába áthelyezett szentségtartó fülke és címertábla valamint a jelenleg a Bukaresti Történeti Múzeumban kiállított keresztelőkút. A faragványokat 1514-15-ben készítették Esztergomban és készen szállították őket Menyőre.

Szilágycsehen az 1801-ben épített déli és az 1905-ben épített északi kereszthajószár közé ékelten áll a gótikus templomtér. Két-szakaszos, a nyolcszög öt oldalával záródó szentélye sarkain hármass tagolású támpillérek állnak, ablakai négykarélyos és halhólyagos mérművekkel záródnak. A nyugati kapu orommezejében három üres címerpajzs sorakozik, melyek eredetileg alighanem festettek lehettek. A hajófalakból csak a nyugati – egy boltszakasznyi – rész és a

barokkosan átalakított diadalívet magába foglaló keleti fal maradt meg az új struktúrába ékelten. A szentély hálóboltozata címerpajzsos gyámokra fut le, csomópontjait szintén címerpajzsok díszítik. Négy gyámján egy-egy emberi alak – tulajdonképpen csak büszt – tartja az üres pajzsot (eredetileg mindegyikük festett lehetett), míg a keleti boltszakasz zárókövére faragták a Bélteki Drágffy, a nyugatira pedig a Kusalyi Jakcs címet. Mindkét családnak voltak ugyan birtokai a XV. századtól a mezővárosban, a címerek együttes jelenléte azonban Drágffy Bertalan pohárnokmester, majd erdélyi vajda házassága előtt lenne leginkább magyarázható.

Az üres címerpajzsokra később a templom javításaira vonatkozó retrospektív évszámok kerültek: 1519 (*Extr*), 1601 (*Comb*), 1604 (*Resta*), 1702 (*Renov vice*), 1751 (*Renov vice II*). A szentély déli falában lombard motívumkincsű, Drágffy János által készítettet papí ülőfülke található volutás pilaszterfőkkel, fölöttük a sarkokban szárnyas angyalfőkkel. A szentély padlózatában a XIX. században két kőlap feküdt, egyiket, Csehi Vajda Istvánét a torony alatti előcsarnok falába illesztették.

A nyugati homlokzaton álló, támpillérekkel erősített toronynak legalábbis alsó szintjeit a déli oldalon látható címeres felirat szerint Prepostváry Zsigmond, a későbbi Közép-Szolnok és Kraszna vármegyei főispán neje, Széchy Kata építtette 1614-ben.

A csehi templomnak a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának támogatásával négy éven keresztül folyó helyreállítása szerkezeti megerősítést, drénrendszer kialakítását valamint külső-belső tatarozást foglalt magába és a közelmúltban fejeződött be.

AZ ANYA SZERELME

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Egy csinosabb ház előtt mennek el most. Az ablak ki van nyitva, s hangos női sírás hallik belülről.

A fiatal Bátkyné háza ez, ő sír odabent. Talán halottja van neki is. Szegény özvegy-asszony, kije haldokolhat? Szegény özvegy-asszony, jaj, de boldog asszony, hogy kit úgy szeretett, férje már rég meghalt, most már tülesett minden bajon.

Vajon kit sirathat!

Bátkynének a kislánya beteg. Az a szép, mosolygó, pajkos kis Boriska, azokkal a nagy nefelejcszín szemekkel, azokkal a hosszú aranyos fűrtökkel, azokkal a bűvös kis gödröcskével két kövér orcáján...

Ott fekszik az ágyon, homlokerei kidagadva, szemei elhomályosultan, piros rózsák helyett a gyönyörű arcon fájdalmas rángások hullámanak. Bizony szép angyalkát választott magának most ez egyszer az isten. Mire a nap felkel, addig el is viszi már magának haza a mennybe.

Joga van hozzá.

De az anya is jogot tart. Azt hiszi, hogy az ő joga az erősebb az igazságosabb.

S amint odaborul a beteg ágyához, kinek lábait járványos görcs hasogatja, s amint a kedves, hidegülő lábakat szorongató kezeivel melengeti, forró könnyeivel megfűrésztí, őrült kétségbeeséssel beszél az istenhez.

– Nem igaz, nem igaz. Neked nem szabad elvinned őt. Hiszen nekem adtad. Enyim, csak az enyim. Ne tépd ki szívemből szívemnek közepét. Nem is vagy te isten, ha ilyent tehetnél...

Az isten úgy felel a vitára, hogy a kis lábak egyre jobban hidegülnék, mindig följobb följobb; mikor a szívhez ér a hideg és a görcs, akkor vége lesz a vitának. A kis Boriska az övé lesz, egészen az övé.

– Anyám, ne engedj! – sikolt fel a gyermek, mintha az istennek vitázó anyja részére akarná dönteni ő is a mérleget. – Jaj, iszonyú kínom, meghalok Ne engedj, anyám, édesanyám!

És a nő kétségbeesetten felugrik.

– Nem hagylak, gyermekem. Ugye enyim vagy te, ugye nálam maradsz? Nem hagylak, nem hagylak...

Irtóztató hatást gyakorolt rá gyermeke ragaszkodó, édes felkiáltása: Ne engedj, anyám!

Oh, ezt csak egy anya érti. Ökleit fel-emeli az ég felé, most már képes megküzdeni egy istennel is.

– Nem hagylak! – kiált fel ismét és összerogy.

De hirtelen felugrik. Egy gondolat cikázik át agyán. Egy gondolat, melynek egyik fele örültség, a másik fele kétségbeesés, és mégis együttvéve a szeretet és a félelem találatkónysága.

Egy darab spángát ragad kezébe, odarohan a gyermekhez s szilaj mohósággal összekötözi térdén alól, ahol hidegek, a lá-

baít, összekötözi iszonyú erővel, hogy a vér szakad ki, hogy a csontot szorítja a spáng.

A gyermek felszisszen a szorítás kínjaitól, mik a hasogató görcsöknel is nagyobbak; de a fájdalomtól rángatózó arcon egy megjelenő bágyadt mosoly azt mondja, hogy az anya keze még ilyenkor is puha.

– Ugye meggyógyulok, édes kedves anyám?

– Meg, egyetlen drágám, mert a görcs nem mehet tovább a tagjaidba a szívedig, elzártam neki az útját. Hogy képzelheted azt, hogy én hagyjalak téged?

Ilyet csak egy anya mondhat. Így csak egy anya győzhet.

Az isten kitért az anya előtt. Azért tért ki, mert isten.

Az anya ott ült egész éjjel Boriska mellett, a lábait melengette kezeivel és szerető könnyeivel. A görcs nem ment tovább, meg-

Szőnyi István: Összekulcsolt kezek

szűnt. A lábakra visszatért a melegség, talán az anyai kezekből és szemekből volt ez a meleg odakölcsonözve. Ez egy jégtengert is langyossá tehetne.

Másnap Borisnak nem volt semmi baja. Újra a régi kedves gyermek lett, mosolygó gödröcskével arcán; nyugtalan, vidám, pajkos. Az ugyan semmit sem fogott rajta, hogy már a halál pitvarából hozta vissza az édesanyja.

De hát nem soká lehetett sem vidám, sem pajkos, sem mosolygó. Nehány nap múlva Bátkyné lett beteg. Ő kapta meg a kolerát émelygő hányással, ami a legveszedelmesebb.

Szép liliom arca fekete lett, szemei ólomszínben játsztak s kísértetiesen fordultak be az üregeik felé. Istenem, azok a szerető, gyöngéd, kedves szemek...

Egy szempillantás műve volt az egész. Reggel még egészségesen kelt fel, ruhát vassalt Boriskának, délben meg már ott haldokolt az ágyon...

Boriska odafeküdt mellé, átkulcsolta a nyakát kezeivel, és ott tartotta erősen, közben szünet nélkül összecsókolta az egyre feketedő arcot, és nézte folyton, nézte kétségbeesetten, mint változik át annak minden színe, hogy tűnik el arról lassankint minden ismerős vonás, csak egyetlenegy nem, amit talán a halál sem bír onnan letörölni, az anyai szeretet kinyomata. Az, mint egy valami büfvény, most is glóriával önti el az arcot, és nem engedi még rútságában sem rút-nak lenni.

– Meghalok – hörgi az asszony – Itt hagylak. Csókolj meg, csókolj meg, én egyetlen árvám. Jaj, hogy itt kell téged hagynom! Csókolj, csókolj, ez enyhíti csak az én égető kínjaimat...

Boriska még szorosabban átkulcsolja a haldokló nyakát.

– Sohasem fogsz te engem itt hagyni.

E pillanatban megnyílik az ajtó és belép az előljárókkal az orvos. Házról házra járnak, mert tudják, hogy nincs mindenütt rendelkezésre álló ember, aki orvosért, segítségért szaladjon. Itt jó helyen járnak.

Az orvos odalép az ágyhoz. Ránéz Bátkyné, arra a Bátkyné, akit tegnap szép asszonnak neveztek, ha ugyan lenne most a szépségnek valami értéke, s aztán szomorúan – int a kezével.

– Itt már későn jöttünk. Ez már meghalt. Épp e percben leheli ki lelkét szegény. S azzal egykedvűen újra zsebébe csúsztatta a koleracseppeket...

– Egy kolera-árvával megint több nehezedik a községre, bíró uram. Hja, már ez bizony nem lehet másképp. Sajnálom, nagyon sajnálom, már tudniillik a községet. De nini, az a poronty hogy odatpad a hullához, hogy szorítja. Ejnye, mégysz le onnan az ágyról nyomban! Ilyen a paraszt! Hogyne kapná meg aztán a kolerát! Tudja, hogy a járvány némely esetben ragadós, s mégis maga mellé veszi haldoklás közben a gyermekét. Takarodj le onnan, kisleány!

Az orvos még közelebb ment a magas, tornyos ágyhoz s le akarta Boriskát venni.

A gyermek nem is hallotta fájdalmában az orvos szavait, tán azt sem tudta, hogy emberek vannak bent a szobában, csak ösztönszerűleg simult szorosabban anyjához.

Az orvos izmos marka e pillanatban megragadta, hogy elszakítsa onnan. Boriska felriadt s egy rémes sikoltással ragadta meg anyja kezét.

– Anyám, édesanyám, ne engedj magadtól.

Erre a hangra, erre a velőt hasító fájdalom szeretettel sikitásra, vagy talán a belekapaszkodás következtében fölfrázva, az orvos által halottnak hitt édesanya másik keze megmozdult és gyengén átfogta a gyermeket, feje közelebb csúszott a párnán a leánykáéhoz, úgyhogy annak szőke haja édes szemfödőül egészen beárnyalta; a melléből halk hörgéssel vegyült sóhaj emelkedett, ajkait kínosan kinyitotta, mondani akart volna valamit kislányának. De semmit sem mondott, csak rálehelte...

Ki tudja mi lehetett az a lehelet!

Valami olyan fekete ónszínű volt, mint egy lehulló levélnek az árnyéka, s mint a kés pengéjén, ha fogy, úgy terjedett az arcán mindig tovább tovább egészen addig, míg kis szíve megszűnt dobogni.

Az anya nem engedte őt magától, együtt mentek el, s a jó isten, ki eleinte másképp próbálta, ilyen kerülő úton vihette csak el az, kit magához angyalul kiszemelt.

POSTALÁDA

Imahét után

Arad-Mosóczi-telepi gyülekezetünk életének egyik jelentős eseménye kétségtelenül a március 4–10. között lezajlott imahét volt. Sok jó igehirdetést hallottunk, igazán nagy bőséggel áradt Isten áldása közöttünk. Sikertől ökümenikussá tenni az alkalmakat, a vendég lelkipásztorok szolgálata új hangot jelentett a szószéken. Azóta már le lehet mérni: mi lett az eredménye az imahétnek a gyakorlati életünkben? Eljutott-e igazán a szívékig Istennek az a kegyelme, amiről egy héten át szó volt, és amiről minden vasárnap, vagy más istentiszteleti alkalomkor szó van?

Az eredmény elsősorban az emberek Istennel szemben való jogi helyzetében mérhető fel: átesett egy bírói ítéleten, amelyben is bűnösnek nyilvánították. Ennek ellenére a legsúlyosabb büntetést érdemlő bűnös, teljes kegyelemben, bocsánatban részesült, és ez a bocsánat azt jelenti, hogy Isten teljesen elfelejtett neki mindent, mert Jézus érdeme tökéletesen kitörölte Isten emlékezetéből mindazt, amit valaha vétett.

Tehát a helyzete, a státusza változott meg a Jézusban hívő embernek, nincs többé vád alatt, hanem egy örök érvényű felmentő ítélet hatálya alatt áll. Ha én Jézusban hiszek, akkor Jézusnak a kereszten való elítélése számomra minden vád alól teljes és végleges fölmentést jelent. A lelkiismeretem vádja alól is. Föl vagyok mentve, bűneim nem engem terhelnek immár, hanem Jézust. Az Ő halála jogosítóvá jelent számomra az örök életre.

Az imahétnek vannak látható következményei is, amelyek egész életemre kihatnak. Az hogy Istentől nem büntetést, hanem kegyelmet kaptam felelőssé és szigorúvá tesz önmagammal

szemben. A kegyelem által Isten egészen leköteli, foglyul ejt. Mert mi a kegyelem? Meg nem érdemelt szeretet! Aki egyszer megtapasztalta, milyen nagy az Isten kegyelme, annak számára élete további folytatására nézve ez a meg nem érdemelt szeretet válik a legfőbb irányító tényezővé. A kegyelmet nyert ember nem azért igyekszik kerülni a bűnt, mert fél a büntetéstől, hanem azért, mert tudja, hogy Isten megbocsátott neki.

Az imahét után a hívő emberben történt egy egészen gyakorlati dolog, ami meglátszik a külső magatartásában. Pál apostol ezt így fejezi ki: „Eltemtetünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által azonképpen mi is új életben járjunk”. (Róm 6,4)

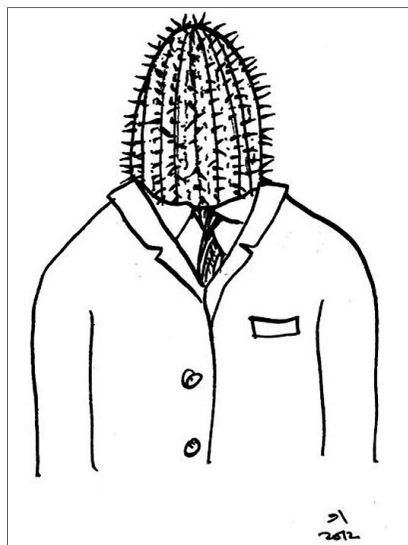
Azaz Jézus az Ő halálába és feltámasztásába bevon bennünket. Jézus halála és feltámasztása nemcsak értünk történt, hanem a mi nevünkben is, a mi képmagunkban is. Jézus nemcsak helyettem halt meg, hogy engem az örök haláltól, kárhazottól megmentsen, hanem az Ő keresztfeszített testében mintegy meghalt az én ömberem is, az, aki a bűn rabszolgája volt. És feltámadott, megint együtt Krisztussal egy új életre! Istennek tetsző, embereket segítő, szolgáló életre.

Csak az a baj, hogy nem merjük magunkat ennyire valóságosan beleadni a Krisztus halálába és feltámasztásába. Nem merünk „meghalni” együtt a Krisztussal, nagyon él még bennünk az ömberünk. Mert csak amikor az Én már nem él, meghalt: akkor élhet bennem a Krisztus.

Ha kész a szívem a Krisztussal együtt való meghalásra és feltámasztásra, akkor nem volt hiába való az imahét, az úrvacsora; akkor örömmel mondhatjuk, amit Pál apostol is megtapasztalt: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”

KOMÁDI SÁNDOR

FIRKA

Kaktuszfej

Adorjáni László karikatúrája

Az anyai szeretet

(az 1Kor 13 alapján)

Ha egy makulátlan szépségű és tökéletesen rendez házában lakom is, szeretet pedig nincs bennem, olyanmá lettem, mint egy háztartásvezető, és nem mint egy anya.

És ha van időm mosni, fényesíteni és díszíteni,

szeretet pedig nincs bennem, gyermekeim tisztaságot és rendet tanulnak, de azt nem, hogy mi az isteni tisztaság.

A szeretet elnézi a piszkot a gyermek mosolyáért.

A szeretet örül az aprócska ujjlenyomatoknak

a frissen puclolt ablakon.

A szeretet előbb a könnyeket törli le, mielőtt a kiöntött tejet feltörölné.

A szeretet egyszerűen rendelkezésre áll, amikor szükség van rá.

Helyreigazít, kijavít és válaszol.

A szeretet együtt mászik a babával, együtt szalad a kiskölyökkel,

rohan az iskolással, és félreáll az útból, hogy a fiatalok felnőtte tudjanak válni.

A szeretet az a kulcs, amely a gyermekeid szívéért

Isten örömhíre számára felnyitja.

Mielőtt anya lettem, tökéletes háziassággal dicsekedtem.

Most pedig Istentől dicsérem a gyermekem csodájáért.

Anyaként a gyermekemnek sok mindent meg kell tanítanom:

de a legnagyobb és a legfontosabb mindezek közül a szeretet.

JO ANN MERREL

GONDOLAT-JEL

Tudás

A sok dolog tudása önmagában még nem tesz bölcsé senkit. Mert a tudás és a bölcsesség nem hogy elősegítenék egymást, hanem éppen sokszor ellentétesen hatnak az emberre. Valaki minél többet tud, annál nagyobb a veszélye annak, hogy tudásában felfuvalkodik és szeretet nélküli lesz. A bölcsesség viszont akkor is tud maga köré figyelni, ha keveset tud. Mert a bölcs inkább megérzi a valóságot, mintsem megtanulja. Ezért aztán a bölcs ember alázatos is. A sok tudásnak súlya van, ami nyomja az ember lelkét, mert a lélek nem a tudásra, hanem az érzésre teremtett. A bölcs ember a lelkével tud, a lelkével ért meg dolgokat. Amíg az okos ember eléri célját, addig a bölcs arra is választ kap, hogy miért kell a célt elérni. Tanulással nem lehet bölcsességet szerezni, bölcsességgel viszont lehet tudást. Azért, mert a bölcs ember kételkedő ember, kérdéseket tesz fel önmagáról és önmagának. Márpedig a tanulásnak a legjobb módja a kérdés. Az igazi bölcsesség pedig az, ha valakinek sok mondanivalója van, de nem mondja el.

Kritikus indulat

A kritikai szellem könnyen befeketítő indulattá válhat. Milyen gyakran fordul elő, hogy jótékony és építő kritika a legsötétebb mocskolódássá válik! Mi tesz a kritikából befeketítést? Mindenek előtt az ismétlés. A kritika akkor hatékony és elegáns, ha egyszer, a helyén és a maga alkalmával elmondják. Ha elkezdik ismételni, akkor bántássá torzul és sebez. A kritika amúgy is egy nagyon éles eszköz, könnyen lehet vele soha nem gyógyuló sebeket ejteni. Ezért aztán a kritikát a lehető legnagyobb gondossággal, és csakis indokolt esetben szabad alkalmazni. Azt, hogy mi minősül indokolt esetnek, nagyon nehéz meghatározni. Ha az ember érzéseire hallgat, akkor kritikája nem csak éles, de megalázó is lesz. A jó kritika mindig észérvek és hideg logikára épül, azért, hogy ne alázzon meg. Ezáltal szeretettel töltökezik meg és a jobbító szándék tagadhatatlan lesz. Márpedig a kritika lényege az építés és a jobbító akarat. Mégis pont ez, a jóság hiányzik leginkább kritikáinkból.

VISKY ISTVÁN

✿ **KÁRPÓTLÁSI TÖRVÉNYTERVEZET: KÁRTÉTEL AZ EGYHÁZAKNAK.** Az államosított ingatlanok visszaszolgáltatásáról készülő újabb törvénytervezetről tartott közös sajtótájékoztatót **Kató Béla** erdélyi és **Csúry István** királyhágómelléki püspök március 22-én, a kolozsvári püspöki hivatalban.

Nem kárpótlás történik, hanem kártétel – mondta Csúry István. Úgy érezzük, hogy a készülő törvény, amelyre a román államot az európai fórumok kötelezték, nem előrelépést, hanem visszalépést jelent. Aggodalmának adott okot Kató Béla is: bár a kor-

Közös egyházi fellépés (Fotó: Agnus Rádió)

mány áttekinthetőbb törvényt ígért, mi úgy érezzük, hogy az sokkal kaotikusabb lesz.

Az Európai Emberi Jogi Bíróság (EEJB) már tavaly utasította Romániát, hogy új törvénytervezetet dolgozzon ki az államosított ingatlanok visszaszolgáltatásáról. A román kormány ezért kidolgozott egy tervezetet, amelyet egyszerűsített eljárással (parlamentári vita nélkül, kormányhatározattal) szeretne elfogadni anélkül, hogy konzultáljon az egyházakkal, illetve a kommunista időszakban kismemizett tulajdonosokat tömörítő egyesület vezetőivel – pedig az EEJB ezt külön előírta.

A tervezet értelmében azok a tulajdonosok, akiknek már nem lehet visszaadni tulajdonukat, az ingatlan értéke alapján bizonyos pontokat kapnak, amelyeket egy közjegyzői árrács alapján számítanak ki. A kártérítésre jogosultak majd licitáción válthatják be pontjaikat oly módon, hogy részt vesznek videokonferencia típusú árveréseken.

Ez a módszer több szempontból is elfogadhatatlan – magyarázta Kató Béla püspök. Diszkriminatív azokkal szemben, akiket már kárpótltak eddig, hiszen azok ingatlanjuk értékét piaci áron kapták vissza. Másrészt ez a procedura korrupcióhoz vezethet. A legnagyobb problémát a tervezet 54. cikkelye jelenti. E szerint azok a vissza-

igényelt államosított ingatlanok, amelyek jelenleg egészségügyi, oktatási és kulturális intézményeknek adnak otthont, a jelenlegi 5 év helyett csupán 25 év múlva kerülhetnek vissza jogos tulajdonosukhoz.

A református egyház egyeztetet a többi történelmi magyar egyházzal, levelet intéz a román kormányhoz, és észrevételeit, javaslatait eljuttatja más fórumokhoz.

SOMOGYI BOTOND

✿ **IMAHETI ÉLMÉNYEK ERDŐDÖN.**

Csodálatos érzés volt megtapasztalni az erdődiéknél azt, hogy Jézussal az úton elhalványulnak a különbségek. Erre biztattak az igehirdetéseket, a bizonyágtételeket és a lélekemelő kisfilmeket is. Vasárnap **Tzier Ernő** erdődi római katolikus plébános a tékozló fiú útjáról beszélt és arról, hogy van visszaút az Atyához, aki vár minket. Hétfőn **Orbán László** szentjohi lelkipásztor az imaheti programot összeállító indiai keresztyének világába vezetett. Kedden **Balogh Enikő** kismajtényi lelkész a samáriai asszony története alapján óvta a gyülekezetet az előítéletektől. A szerdai istentisztelet román nyelven hangzott **Ştefan Berci** baptista prédikátor révén. Csütörtökön **Szűcs András Ottó** Újszentesei érkezt és Isten hozzávaló hűségéről, szeretetéről szólt. Pénteken **Fodor Lajos** halmi református lelkész az élet akadályairól beszélt, amit nem kell egyedül megvívni, hiszen Jézus velünk van az úton. Szombaton **Kovács József** szatmárhegyi lelkész az együttérzésre hívta fel a figyelmet.

Az istentiszteletek második felében minden napra jutott több bizonyágtétel is. A római katolikus énekkar **Cucuiat Attila** vezetésével két alkalommal is énekelt. A református énekkar is többször dicsőítette az élet Urát. Szerdán a baptisták, pénteken az Erdődi Petőfi Kör tagjai is magasztalták Istent. A fiatalok és gyerekek együtt énekeltek, valamint minden estére jutott szavaltat is. Az alkalmakat az ifjak imája zárta. Hétfő este a **Székely** testvérek vezettek az imádkozás útján, istentiszteletek végén pedig egy-egy hitméllyítő filmet is megnézhetett a gyülekezet. Virágvasárnap délelőtt az ITV stábjába **Rácz Ervin** helyi lelkipásztor igehirdetését közvetítette.

RÁCZ ERVIN

✿ **EGYHÁZKERÜLETI SZÍNJÁTSZÓ-CSOPORTOK TALÁLKOZÓJA.**

A KRISZ és a Nagyvárad-Velencei Református Egyházközség meghirdeti a IV. Egyházkerületi Színjátszó Csoportok Találkozóját (KRISZT) 2013. június 8-i dátummal. Fontosabb tudni-

valók: a műsorral jelentkező csoportok előadása, mely lehet színdarab (klasszikus vagy modern szerzőtől, akár saját szerzemény), pantomim, bábelőadás, rockopera, stb., kimondottan vallásos témájú lehet, és időtartama nem haladhatja meg az egy órát. Ha lehet, kevés díszletet igénylő legyen.

Kérjük az előadandó mű címének és szerzőjének megnevezését, a műről egy nagyon rövid (negyed oldalnyi) ismertetőt, valamint a szereplők/előadók névsorát, illetve ki a rendezője (mindezek a kinyomtatandó műsorfüzet és a zsűri számára szükségesek). A fent megadott dátumon, egy rövid bibliamagyarázattal, a kezdési időpont de. 9 óra. A találkozó helyszíne a Petőfi Sándor kultúrotthon (a velencei templom tőszomszédságában), Nagyvárad, Kolozsvári út 85 szám.

A színjátszó csoportok találkozója egy napos, a résztvevők számára biztosítunk étkezést. Jelentkezési határidő: május 25. Szeretettel bátorítunk és várunk minél több ifjúsági (gyülekezeti és intézményi) csoportot erre a missziói célból rendezendő színjátszó találkozóra. Elérhetőségek: 0723-465-499, 0259-417-285, varadvelence@freemail.hu.

A szervező intézmények nevében: **Kánya Zsolt Attila** lelkipásztor, KRISZ elnök, **Farkas Antal** nagyvárad-velencei lelkipásztor.

✿ **SENT LÁSZLÓ-NAPI KÓRUSTALÁLKOZÓ.**

Az idei, XXIV. tordaszentlászlói kórustalálkozót Bethlen Gábor fejedelemmé választásának 400., valamint a helyi kórusmozgalom 125. évfordulójának tiszteletére tartják, június 29-én – áll a szervezők szerkesztőségünkhöz eljuttatott meghívójában. Az írásos jelentkezést május 25-ig várják a következő címre: Szőke Zoltán ny. lelkipásztor, az EMKE helyi elnöke, RO 407505 Savadislá / Tordaszentlászló, Szőlő u. 144 sz., jud.: Cluj / Kolozs megye. Tel.: 0264-374-120. Akik egy vagy több napot szeretnének a településen tölteni, a faluturizmus keretében fizetővendégként tudják őket fogadni. Szállásfoglalás: boldizsarzayk@yahoo.com.

A jelentkezési lapon kérik közölni a kórus nevét, nemét, címét, létszámát, a kórusművek címét és szerzőjét, a karvezető nevét. Akik először vesznek részt a találkozón, jelentkezési lapjukhoz csatolják kórusuk összefoglaló rövid történetét. Az egyes fellépők műsora nem haladhatja meg a 10-15 percet. A közös éneklésre kijelölt kórusművek: Berkesenyi Dániel–Kodály Zoltán: Magyarokhoz; Erkel Ferenc–Bárdos Lajos: Szózat.